

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I. Probatio vocatorum & elctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

probi Ministri non euadeant voti compotes: nam verus Salomon Christus Iudex iustissimus, veritatem rei aperiet, filiumque tribuet ei, cuius veritas & improbum Ministrum puniet pro meritis. Hoc idem confirmat S. Gregorius Nazianzenus, dicens: qui plus docet verbis, quam exemplo & operibus: altera manu animas allicit; altera easdem fugat. Quibus etiam competit, quod Ecclesiasticus dixit: *in vnus edificans, & vnus destruens, quid proficit illis, nisi labor?* hoc est, qui quod altera manu edificat, destruit altera: frustra laborat. Cùm enim homines potius in malum propendeant, quam in bonum; & exemplum sit efficacius ad mouendum, quam verba; multò magis nocet malum exemplum Euangelicorum operatorum, quam eorumdem verba proficit.

§. I.

Probatio Vocatorum & Electorum.

SED quoniam multi sunt; qui hæc ministeria varios ob fines appetunt. Sciamus experientiam & probationem, quam Dominus nostris accipit ex eis, quos designare & eligere vult in suos Prædicatores; eum in modum, quo id explicat S. Gregorius in illa iucunda historia Gedeonis (cuius in alio loco fecimus mentionem) exituri ad pugnam contra Milianitas, dixit enim illi Deus: *a adhuc populus multus est tecum, duc eos ad aquas, & ibi probabo illos: cumque descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeonem: vt quotquot curuatis genibus aquas biberent, eos remitteret, vt reuertentur in locum suum; retineret autem apud se eos tantum qui stantes manu ad os procidente, lambent aquas, sicut canes: qui tantum fuerunt trecenti viri, quibus pro armis ad pugnam dedit tubas in manibus eorum, dextris, lagenasque vacuas ac lampades in medio lagenarum in sinistris, & cum venerunt ad castra inimicorum media nocte, cupientes buccinis clangere, & complodere, ac frangere inter se lagenas; dicentes: gloria Domini & Gedeonis: & ita insignem obtinuit de hostibus suis victoriam, quia hostes mutuâ se cade irucabant. Significabant, ait S. Gregorius, illi milites eos, quos Deus eligere volebat adiuuandam hominum conuersionem, & bellum Dæmonibus inferendum. Sed quoniam non omnes ad hæc præstanda sunt apti, voluit experiri, qui inter eos apti essent, vt eos eligeret. Et quoniam experientiæ debent esse proportionatæ statui & officiis obeundis (quod fusiùs diximus cum de statu Religioso egimus) ideo probat, quos vult eligere, an habeant scientiam simul & virtutem, quæ sunt duo maxime necessaria, ad facinus adeò arduum aggrediendum. Omnes illi milites biberunt ex aqua torrentis, quæ significat scientiam &*

doctrinam.

in sentent.
Nim. 2.

i Eccl. 37.
28.

Lib. 3. Moral.
c. 13.
Tom. 1.
Tract. 2. c. 8.
aludic. 7. 4.

Tom. 3.
Tract. 4.

doctrinam, qua instructi esse debent; sed omnes illi reprobantur: qui ad bibendum curvant genua sua in terram ad quam flectunt suas intentiones. & opera sua: *non enim auditores Legis iusti sunt apud Deum sed factores legis iustificabuntur: cneque est speciosa laus in ore peccatoris.* Sed illi eliguntur: qui genua non flectunt; sed cum scientia seruant etiam operum rectitudinē. Hergo Christo duce ad bellum procedunt, qui hoc, quod ore annuntiant, opere ostendunt; qui fluente doctrinæ spiritualiter hauriunt, nec temen in prauis operibus carnaliter inflectuntur.

MELIUS hoc ipsum intelligetur ex tribus armis traditis à Gedeone his militibus. In dextrâ manu tubam portabant, quæ est prædicatio Evangelica; in sinistra autem testaceam lagenam, quam confregerunt: quæ significat mortificationem corporum per ieiunia, cilicia, & externas alias pœnitentias; tolerantes etiam alios labores & persecutiones, quæ in EVANGELII prædicatione eueniunt: quamuis opus sit, rotum corpus frangere, & vitâ amittere. Accensæ lampades sunt opera mirabilia, quæ ex huiusmodi mortificatione & patientia manifestantur: quæ non sunt minus efficaces, quàm ipsa prædicatio, ad conuertendos peccatores. Lampades quæ accensæ sunt opera misericordiæ erga indigentes; affectus amoris & compassionis erga afflictos; desideria zeli, qui ignis infirardet in corde pro remedio peccatorum; opera etiam stupenda, quæ per huiusmodi iustos facit Deus ad confirmandam veritatem, quam aliis predicant. Aduertit tamen Sanctus Gregorius: tubam ferre in manu dextra, quæ pluri sit; lagenam autem in sinistra: ad significandum, quod pro magno habeant prædicationis gratiam: corporum verò vilitatem promittit: quod opere ipso ostendunt, cum se promptè offerant ad occurrentia pericula sustinenda.

DEINDE etiam ipse Dux Gedeon habebat secum tubam & lagenam: dixitque ad suos milites: *d quod me facere videritis, hoc facite. ingrediar partem castrorum, & quod fecero seltamini: vbi ego lagenam meam confregero, & vos vestras confringite; & vbi personuerit tuba in manu mea: vos quoque clangite & clamate.* Quid autem hoc totum est aliud, quàm exprimere formam vocationis, qua CHRISTVS DOMINVS NOSTER hos milites vocat, & extimulat, ad bene obeunda sua ministeria; constituens seipsum in exemplar, quod debeant imitati. Quasi dicens: attendite: quo modo ego me mortificauerim, & laborauerim, & corporis mei lagenam obtulerim, vt confingeretur, & comminueretur flagellis, spinis, & clavis vsque ad vitæ iacturam: vt rectè munus meum perficerem. Attendite item: quomodo tubam prædicationis claxerim per totam IVDÆAM & GALLILÆAM, docens omnes legē perfectionis, & resplendens quasi lampas accensâ in operibus Charitatis, misericordiæ,

& zeli,

b Rom. 2. 13
c Eccl. 15. 9.

d Iud. 7. 17.

& zeli, quæ ergo omnes præstiti; & postquam hæc intpexeritis, ac diu fueritis meditati: facite quod vidisti; & imitamini, quo ego feci. Sequimini meam in pugnando rationem: & victoriam de vestris hostibus reprobabitur.

2. Corin.
4. 20.

HAEC est vocatio, quam Christus Dominus noster sapientius suis discipulis inculcauit; & quam illi, ducem suum imitantes, sunt secuti: e *semper* (vt ait Apostolus) *mortificationem Iesu in corpore suo circumferentes: & vita Iesu manifestaretur in corporibus eorum*, prædicantibus eis magno cum seruire Christum crucifixum, Crucis virtutem, & Euangelij eius perfectionem, omniumque virtutum excellentiam, confirmantes doctrinam præstantia vitæ suæ; & ipsamet vocatio idem quotidie inculcat vitæ perfectionem, quos hisce armis munitos habet, & similibus virtutibus bene præparatos; exhortans eos, vt ipsum imitentur, non solum in virtutibus propriam salutem & perfectionem spectantibus; sed etiam in iis, quæ conferunt ad salutem & perfectionem proximorum.

Matt. 4. 19

g Luc. 10. 1.

he. 24. 49.

SED neque vocat, neque impellit ad secundam hanc officij partem, nec bene sint in prima instructi, & exercitati. Quamvis enim Christus Dñs noster aliquos Apostolos vocauerit illis verbis: *venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum*: quod officium est iuuandi animas: non tamen statim illud eis commisit; sed postquam diu illos in sua habuit schola docens eos viam perfectionis; & postea *gemit eos binos ante faciem suam omnem ciuitatem & locum, quo erat ipse venturus*: vt supleret defectum quo ipsi tunc laborabant. Et post resurrectionem suam iussit eos *collocari in manere in ciuitate*; nec exire ad prædicandum, donec induerentur *omni ex alto*, per Spiritus sancti aduentum. Et eodem modo, quamuis idem dominus noster multos nunc vocet iuuenes ad religiones, quarum institutum est piscari homines, eorumque salutem iuuarè: non tamen eos vocat speciali vocatione ad hæc ministeria statim obeunda, donec virtutes comparauerint, & arma, ad illa bene præstanda, necessaria; & ita expectant aliquot annos, ad propriam attendentes perfectionem: vt possint tutius in aliorum auxilium incumbere. Eum in modum, quo Deus primùm iussit: *i Abram exire de terra sua, & de domo Patris sui; & relictum bularet coram ipso, & esset perfectus*; & nomini Abram, quod significat patrem excellentem, aut patrem rerum cælestium, adiecit vnum characterem, & vocauit eum *Abraham* quod significat *Patrem multarum gentium*, & quidem valde præstantium; vt intelligeretur, quod ministerium generandi filios spirituales supponat excellentiam, virtutum, exercitijs mortificationis, & obedientiæ in schola Christianæ perfectionis comparatarum.

i Genes. 12. 1.
k c. 17. 1.